

G1, PROTON Zlín : OSK Olomouc C**12 : 32** (6:22, 2:6, 0:4, 4:0)

Body: Chodilová 8 – TH 2/0, Peřinová 6-2/0, Koukalová 5-4/1, Uvázlová 4-3/0, Bortlová 4, Bundilová a Kutáčová 2, Šťastná 1-4/1, Grohmanová 0-4/0, Blahutová 0-2/0, Augustinová, Pluhařová, Sprušanská a Trčková 0. TH 21/2 = 10%. F- 12. MVP: Peřinová.

G2, PROTON Zlín : OSK Olomouc C**19 : 43** (0:7, 2:20, 11:6, 6:10)

Body: Chodilová a Koukalová 9-4/1, Peřinová 8-3/2, Kutáčová 8, Bortlová 4-4/0, Uvázlová 3-2/1, Augustinová 2, Šťastná 0-4/0, Pluhařová 0-2/0, Blahutová, Bundilová, Grohmanová, Sprušanská a Trčková 0. TH 23/5 = 22%. F- 10. MVP: Koukalová.

Pro nás opět zvykání si na „velké koše“, tentokrát v pěkné prostorné hale, a pro trenéra spousta vzpomínek na místo, kde strávil nemalou část své trenérské kariéry. Co se od té doby změnilo, je věc již čistě domácích. Nezměnilo se však to, že ženský basketbal je ve Zlíně očividně stále „ten druhý“ po mužském, což bylo vidět i na našem soupeři. Dobrá početná skupina, typově odpovídající, avšak nemohla překonat svůj velký ročníkový rozptyl a, zdá se, i rozdílnou míru a dobu trenérského působení na jednotlivá děvčata.

Proto jsme se zde, ač v průměru o 2 roky mladší, mohli dočkat zaslouženého vítězství. Co na tom, že pravděpodobně jednoho z mála v celé této soutěži, jelikož to budou naše „01“, které zde silnějším poslouží jako příjemné potrérování, viz minule „soda“ v Krnově. Bez toho se ale neposuneme dál. Naopak ve Zlíně Levhartice v obou utkáních zápasy prakticky rozhodly v jejich začátcích, i když střídaly pořadí pěttek, aby si děvčata zahrála proti všem soupeřkám. Skoro by se chtělo napsat, že rozhodla drtivým úvodem, ovšem toto označení nechám až na chvíli, kdy realita bude odpovídat pojmenování.

Faktem však je, že naše holky vzaly vývoj utkání hned do svých rukou. Moc se nerozpakovaly a „smažily“ to přímo ke koši, zatímco hráčky ze Zeleného měly zataženou ruční brzdu, anebo se vracely do obrany poměrně kusovitě. Naše obrana byla relativně zformovaná, jakkoliv správné postavení na odpovídající straně a v hloubce jsme stále hledali spíše pokusem a omylem, než odpovídajícím čtením soupeřova útoku. Ale každá jiskérka poznání v zápasové situaci se počítá. Raději tak pochválím záblesky posunutých přihrávek do rychlých protiútoků, či aspoň jejich náznaků, a týmovou obranu po zastavení driblující hráčky včetně snahy dohrát 5 sekund, což se několikrát podařilo.

Hráčky se nikterá z našich absolutně nevymykala, ovšem vysoký standard zahrály Tera Chodí, dobře agresivní i s náznaky rozehrávání míče, a Kouky, které na větší ploše narostla křídla jak té německé sodovce a úniky do koše řešila nekompromisně. Juli, musím uznat, se překonávala v bojovnosti, dokud jí dech stačil, včetně skákání za míčem. Neustálou nápadnou prací v obraně odváděla Bony, o to nepříjemnější pro soupeře. A – konečně od začátku sezóny – se v pravém světle ukázala Vera Peří. Chodila do přihrávek a pořád nepříjemně dorážela v obraně, takže oprávněně byla vyhlášena nejužitečnější hráčkou v prvním utkání, Kouky ve druhém. A jelikož každá další přidala svou trošku do mlýna, nebylo o konečném výsledku pochyb. Část družstva se pak vydala dokončit poslední slunný den do ZOO v Lešné, trenérka mentálně se připravit na svou obnovenou premiéru v týmu žen a trenér spěchal rychle posekat poslední trávu na zahradě. What a day!